Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26243
Copyright: Admont, Benediktinerstift

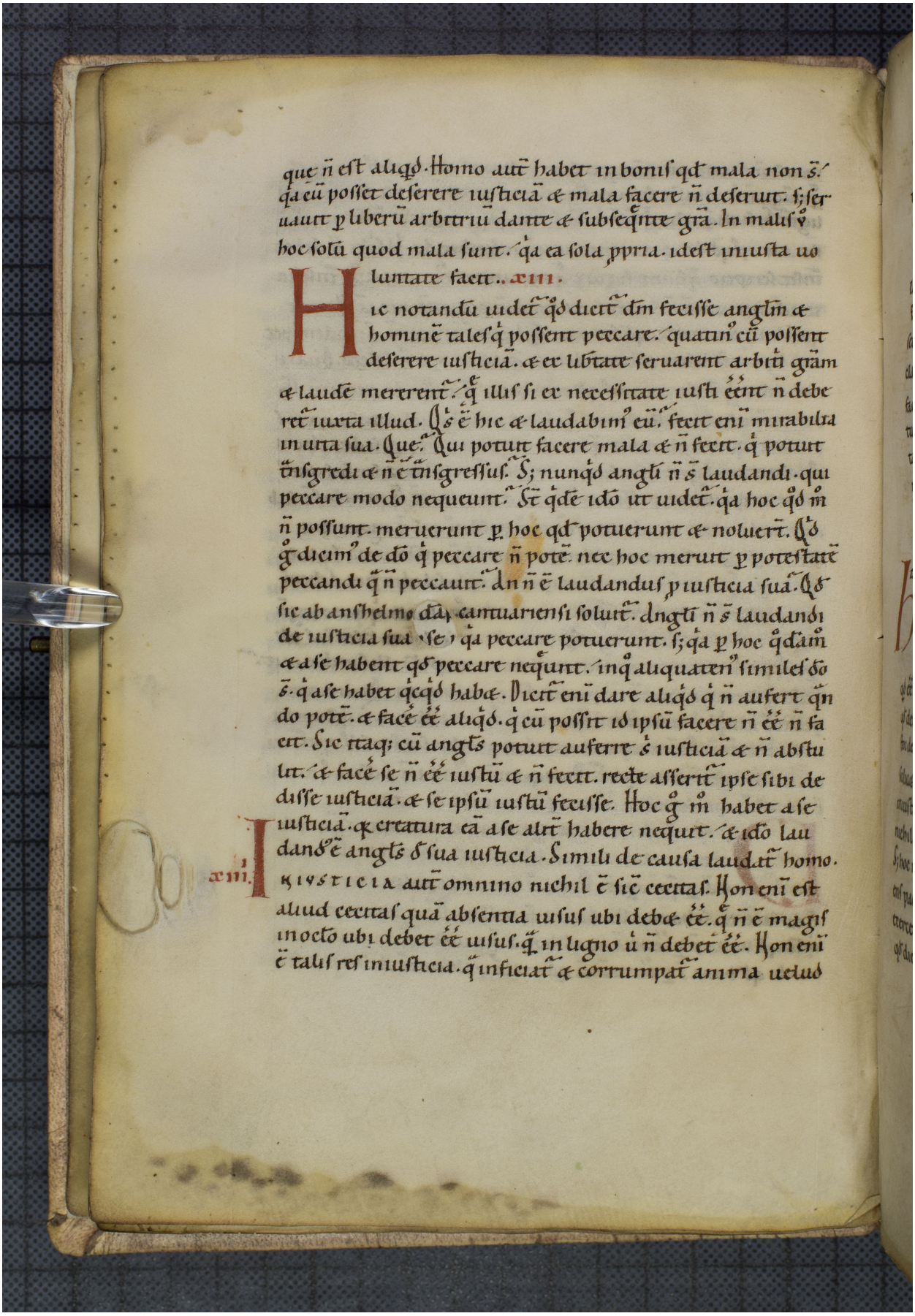

que ñ est aliqđ. Homo autē habet in bonis qđ mala non s̄.
qa cū posset deserere iusticiā & mala facere ñ deseruit. s; ser
uauit p liberū arbitriū dante & subsequente grā. In malis v̊
hoc solū quod mala sunt. qa ea sola ppria. idest iniusta uo
luntate facit.. xiii.

Hic notandū uidet qđ dicit dñs fecisse anglis & homini tales q̄ possent peccare. quatin cū possent deserere iusticiā. & ex libtate seruarent arbitū grām & laudē mererent. q̄ illis si ex necessitate iusti ēent ñ debe ret iusta illud. Qs ē hic & laudabim eū. fecit enī mirabilia in uita sua. Que. Qui potuit facere mala & ñ fecit. q potuit trāsgredi & ñ ē trāsgressus. S; nunqđ anglī ñ s̄ laudandi. qui peccare modo nequeunt. Sz qdē ido ut uidet. qa hoc qđ m ñ possunt. meruerunt p hoc qđ potuerunt & noluerūt. Qđ q dicim de dō q peccare ñ potē. nec hoc meruit p potestatē peccandi q̄ ñ peccauit. dn ñ ē laudandus p iusticia sua. Qđ sic ab anshelmo dā cantuariensi solut. dngli ñ s̄ laudandi de iusticia sua. se. qa peccare potuerunt. s; qa p hoc q̄dm & a se habent qđ peccare nequunt. inq aliquatenus similes dō s̄. q a se habet qcqđ habe. Dicit enī dare aliqđ q ñ aufert qn do potē. & facē ee aliqđ. q cū possit id ipsū facere ñ ee ñ fa cit. Sic ttaq; cū anglis potuit auferre s̄ iusticiā & ñ abstu lit. & facē se ñ ee iustū & ñ fecit. recte asserit ipse sibi de disse iusticiā. & se ipsū iustū fecisse. Hoc q̄ m habet a se iusticiā. q creatura ea a se alit habere nequit. & ido lau dandus ē anglis & sua iusticia. Simili de causa laudat homo.

xiii. Iustitia autē omnino nichil ē sic cecitas. Hon enī est aliud cecitas quā absentia usus ubi debe ee. q ñ ē magis in octo ubi debet ee usus. q in lucio u ñ debet ee. Hon enī ē talis res iniusticia. q inficiat & corrumpat anima uelud